

1

אמנם, גם קדושת ביהמ"ק לא הועילה בתקופה של יצרא דעבודה זרה או שנאת חינום — וזה גרם לחורבנו. אלה, שספגו בנפשם מחשבות של אלילות ועבודה זרה בחורבן הראשון, לא יכלו לקבל את ההשפעה של קדושה; או בחורבן שני, אלה שהיו אכולי-קנאה ושנאת-חינום לא קלטו את האוירה הנאצלה של הבית הגדול, אבל בדרך כלל השפיע המקדש על כולם לרוממם ולטהרם ועוררם לתשובה.

כמה התגעגע דהמע"ה, נעים ומירות ישראל, להקים את ביהמ"ק ולשמוח בבנינו ובישובו ושפך את לבו בשירה קדושה ואדירה לאמר: ,צמאה נפשי לאלקים לא-ל חי, מתי אבוא ואראה פני אלקים? והוא מסיים: ,,מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי, הוחילי לאלקים כי עוד עודנו ישועות פני ואלקי" (תהילים מב, יב).

אכן, עם שמחתנו הגדולה, שזכינו לשחרר את ירושלם ולשפוך צקון-לחש על יד הכותל המערבי, עדיין מוקדם לחשוב באופן מעשי על בנין המקדש ועלינו להמשיך בתפילות-יני: ,,והשב את העבודה לדביר ביתך", ולקוות כי הקב"ה ימשיך להראנו נפלאות ונגיע נם לבית המקדש השלישי — הנצחי.

כי מלבד עיכובים ומניעות מבחוץ, עדיין זקוק הצבור היהודי בארץ ובעולם כולו ל-ים לב להכנה נפשית לקראת הקמת בית מקדש עולמים. גם הקמת ביהמ"ק הראשון נדחתה עד מלכות שלמה, כדבר ה' ע"י נביאו.

והנה רבינו הרמב"ם ז"ל, אומר (הל' מלכים פי"א, ה"א) דברים ברורים בנדון זה: ,,המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות דוד ליושגה לממשלה הראשונה, ובונה המקדש ומקבץ נדחי ישראל". וכך נזכר כמה פעמים בתלמוד, כשדגנו על עבודת ביהמ"ק אמרו (זבחים מה, א, ועוד): ,,הלכא למשיחא" (,,הלכה הצריכה לנו לימות המשיח כשיבנה בית-המקדש" — רש"י), כי אז יכין העם את לבו ואת נפשו למטרה זו.

ואם גם נמצא איזה מקור שאפשר לבנות ביהמ"ק, גם לפני ביאת המשיח, הכוונה היא כי מוקדם צריכין להכין את העם ולהדריכו, שיבין את ערכו ודרישותיו של ביהמ"ק. ובינתיים נתבצר במעוז התורה, שהיא משיבת נפש ומחכימת פתי. תפילתנו הקבועה היא: ,,שיבנה ביהמ"ק במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך". הפצת התורה בעם תכין אותו לקראת המשימה הגדולה הזאת ויהא רעווא שנראה זאת בעינינו, בימינו בקרוב, אמן.